

Ved 1. *Behandling i Folketinget*, hvor Sagen var sat til Forhandling sammen med det ovennævnte Forslag om Dækning af Kurstab samt Regeringens Forslag om Ændringer i Kriseloven for Landbruget og om midlertidig Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere, fik Lovforslaget i det hele Tilslutning af Socialdemokratiets og Det radikale Venstres Ordførere (*Fisker og Jørgen Jørgensen [Lejre]*), som dog begge ønskede, at der ved Beregningen af den overordentlige Skat paa faste Indtægter i alle Tilfælde blev taget Hensyn til de sædvanlige skattefri Beløb. Fra Venstres Side vendte *Madsen-Mygdal* sig mod Indførelsen af en Særbeskatning af visse Befolkningsgrupper og kritiserede særlig Renteskatten, som formentlig vilde føre til endnu større Kreditmangel i Erhvervslivet, medens *N. Neergaard* fremhævede de tekniske Vanskeligheder ved denne Skat og med Hensyn til Skatten paa faste Indtægter hævdede, at den i den foreslaaede Form vilde kunne medføre urimelige Resultater og særlig ramme lavt lønnede og børnerige Personer haardt. Dækning maatte efter Venstres Opfattelse tilvejebringes gennem Besparelser, eventuelt suppleret af Skatter paa Luksusvarer. — Paa de Konservatives Vegne erklærede *Christmas Møller*, at Partiet maatte afvise Komplekset som Helhed. »Vi afviser den direkte Skat i den Form og i det Omfang, Regeringen har stillet Forslag derom«. Renteskatten vilde være urimelig overfor Obligationsejerne og farlig som en anden Form for Formueskat, og Skatten paa faste Indtægter vilde virke vilkaarligt. Besparelser burde gennemføres i det mulige Omfang, men »kunde ikke klare det hele«. Det vilde efter Talerens Mening være nødvendigt ogsaa at gaa den indirekte Beskatnings Vej, og her kunde man ikke blive staaende ved Luksusvarer; »nu maa vi tage fat ogsaa paa Varer, som i og for sig maaske ikke har en luksusagtig Karakter, men om hvilke man maa sige, at Forbruget er eksorbitant stort her i Landet i Sammenligning med Forbruget i andre Lande«.

Folketingets Udvalg om Sagen delte sig i et Flertal og 2 Mindretal. *Flertallet* indstillede Lovforslaget til Vedtagelse med enkelte, af Finansministeren foreslaaede Ændringer, af hvilke den væsentligste tog Sigte paa at omforme Skatten paa faste Indtægter ved at gaa bort fra Begrebet fast ansatte. Efter den foreslaaede Nyaffattelse af Paragraffen skulde Indkomstskatteydere for Skatteaaret 1932—33 udrede et særligt *Tillæg* til Indkomstskatten paa 50 pCt. af Skattebeløbet, dog at dette Tillæg i Tilfælde, hvor den beskattede Del af den paagældendes Indkomst var under 15 000 Kr. og derhos mindre end den tilsvarende beskattede Del af Indkomsten for Skatteaaret 1931—32, blev *nedsat* efter følgende Skala: